

Folketingets Europaudvalg

ERHVERVS MINISTEREN

Besvarelse af spørgsmål 144 alm. del stillet af udvalget den 29. januar 2019 efter ønske fra Søren Søndergaard (EL).

ERHVERVS MINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Spørgsmål:

Ministeren bedes oplyse, om Danmark i overensstemmelse med EU-retten kan vedtage krav om, at danske pengeinstitutter skal opdeles i helholdsvis kundeorienterede banker og investeringsbanker.

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

Svar:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Finanstilsynet, der har oplyst følgende, som jeg kan henholde mig til:

”Ved besvarelsen lægges det til grund, at der ved ”kundeorienterede banker” henvises til alle bankers aktiviteter, som ikke er investeringservices.

Den finansielle EU-regulering er ikke til hinder for at stille krav om, at danske pengeinstitutter skal opdeles i kundeorienterede banker og investeringsbanker. EU-retten i bred forstand er ikke vurderet af Finanstilsynet.

I kapitalkravsforordningen (CRR) defineres et kreditinstitut som en virksomhed, der tager imod indskud fra offentligheden eller andre midler, der skal tilbagebetales, samt i at yde lån for egen regning. EU-reguleringen opstiller ikke krav til, hvilke aktiviteter et kreditinstitut skal have mulighed for at udøve, men definerer omvendt virksomheder, der udøver ovenstående aktiviteter som værende kreditinstitutter. Man kan derfor godt lovgivningsmæssigt stille krav om, at f.eks. investeringsaktiviteter, skal udøves i et andet selskab.

Kapitalkravsdirektivet (CRD IV) oplister hvilke aktiviteter, der er omfattet af gensidig anerkendelse, når kreditinstitutter udøver aktiviteter i andre EU-lande end deres hjemland. Denne liste indeholder investeringservices. Det betyder, at Danmark er forpligtet til at anerkende etablering af en filial fra et andet EU-land, som både tilbyder kundeorienteret forretning og investeringservices. Ligeledes kan kreditinstitutter fra andre EU-lande tilbyde disse services til danske kunder gennem grænseoverskridende aktiviteter.

En eventuel dansk regulering på dette punkt vil dermed ikke kunne forhindre, at pengeinstitutter fra andre EU-lande opretter filialer i Danmark med både kundeorienteret forretning og investeringsservices. Et krav om opdeling af danske pengeinstitutter vil således rykke på konkurrenceforholdet mellem danske og øvrige EU-kreditinstitutter.

Det skal ligeledes bemærkes, at krav om en opsplitning af eksisterende finansielle koncerner, sådan at for eksempel danske pengeinstitutter skal opdeles i helholdsvis kundeorienterede banker og investeringsbanker, rejser en række spørgsmål af ekspropriationsretlig karakter.

Afslutningsvist skal det bemærkes, at der har været et omfattende analysearbejde i EU om opsplitning af kundeorienteret bankvirksomhed og investeringsservices. Det endte ud i den såkaldte "Liikanen rapport". Rapporten behandler dybdegående muligheden for at opdele bankerne.

Som opfølgning på Liikanen rapporten fremsatte EU-Kommissionen i 2014 et forslag om adskillelse af visse handelsaktiviteter fra kernebankaktiviteter. Der blev dog aldrig opnået enighed om et forslag herom med Europa-Parlamentet, og Kommissionen har sidenhen trukket sit forslag tilbage."

Med venlig hilsen

Rasmus Jarlov